עבודת ישראל — מטות

איש כי ידור נדר לה' או השבע שבועה וגו' הכתוב מרמז להולך בדרך ה' ומתחזק לעבוד ה' ועושה לעצמו סייגים וגדרים כדי שיהיה כסא ומרכבה ליוצרו וזה כי ידור נדר לה' שהוא נודר ופורש א"ע מכמה ענינים לה' בכדי שיהיה בעצמו מכון ובית דירה ליוצרו ונמצא שע"י מחשבותיו אלו אתערותא דלתתא הוא מעורר עולם המחשב' שלמעלה כביכול להשרות בו שכינתו ולכן אמרו חז"ל כל הנודר כאלו נודר בחיי המלך שע"י מחשבותיו בנדרים ופרישות הוא מנענע בחיי המלך הם מחשבותיו כביכול או השבע שבועה שענין שבועה נגזר ממלת שבעה ימי בראשית שהוא נשבע לעשות כך וכך כדי לחזק תוקף וקיום שבעת ימי בראשית שבהם נברא העולם כי כל כוונתו לאסור אסר על נפשו שתהיה נפשו אסורה ומקושרת בה' ולכן הנשבע הוא במלך עצמו כי בשבועתו הוא מתקשר במלך עצמו ואז אם כל כונתו בלתי לה' לבדו. לא יחל דברו האיש ההוא לא יעשה דבריו חולין כי כל דבריו אשר ידבר אפילו שיחתו חולין יהיה לו קיום והעמדה וכאשר יגזור כן יקום ככל היוצא מפיו יעשה דהיינו כפי שיאמר בפיו למשל לאחד בנים ולאחד חיים או מזוני יעשה המלך ב"ה בסוד ותגזור אומר ויקם וגו':

עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידינו וגו' רמזו בזה כי בוודאי שרי האלפים ושרי המאות היו צדיקים גדולים במדרגה מאשר היו תחת ממשלתם ומדרך הצדיק ראש הדור לנטל ולנשא את ראש והמוחין של הנלוים אליו שיוכלו לעבוד ה' ג"כ ולכן בוודאי שרי האלפים ושרי המאות הם השפיעו בקדושתם על כל אנשי הצבא שיחזיקו א"ע בקדושה וללחום מלחמות ה': וז"פ עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידינו. כי ת"ל אנחנו עשינו מה שמוטל עלינו ונשאנו להם ראש ומוחין עד אשר לא נפקד ממנו איש. פי' שלא נפל אחד ממדרגתו ח"ו אפי' באיזה הסתכלות רע או מעשה זימה ח"ו. או יאמר עבדיך נשאו כו'. דאיתא במד' שמלכי מדין עשו עם בלעם כישופים וכשראו את הציץ נפלו על חלליהם ולכן ע"י נשיאות ראש הקדושה והגבהת'. המה כרעו ונפלו. וממנו לא נפקד איש: